

TOESPRAAK GEHOUDEN NA DE BEVRIJDINGSMARS OP 1.11.79.

Geachte Dames, Kolonel, Mevrouw de Schepen, Heren Burgemeesters en Schepenen, beste Vrienden van de Weerstand en Vaderlandse Groeperingen.

"NO RETREATING FOOTSTEP": "geen voetstap terug" was de leuze van de Canadezen toen ze 35 jaar geleden landden bij Hoofdplaat. Het was een strijd: doden om niet gedood te worden... Ondanks alles wat er in dit land rondom ons gebeurt, blijven we er in geloven dat deze jongens niet voor niets gesneuveld zijn, maar dat ze hun jong leven geofferd hebben voor vrijheid, vrede en rechtvaardigheid - want zonder rechtvaardigheid, mijn heren, kan er geen vrede zijn.

In naam van alle deelnemers dank ik eenieder die meegewerkt heeft tot het welslagen van de mars:

- de gemeentebesturen van Oostburg, Sluis en Knokke-Heist;
- de Vaderlandse Groeperingen;
- de Heemkring West-Zeeuws-Vlaanderen, in het bijzonder de h. Keymel uit Breskens;
- mijn beide vrienden Gaspar Warnier en Danny Lannoy voor 't vele werk dat ze gedaan hebben;
- verdere dank gaat uit naar het muziekkorps "De Zeegalm", het Rode Kruis, de wandelclub "Noordzeebaby's", het Knokse Middenstandsverbond, en het Politiekorps voor de goede begeleiding.

Wat ons vandaag het meest verheugt, is de aanwezigheid in ons midden van twee veteranen, namelijk Mr. Murray Williams en Mr. Emiel Borghys. Murray Williams, die op 31 oktober '44 aan de brug van Retranchement het beste van zichzelf gaf voor onze bevrijding, en Emiel Borghys, die op 1 november '44 als jonge Canadese luitenant Knokke binnenstapte na drie jaar afwezigheid. Wat deze beide mannen het meest siert is hun eenvoud. Ik vraag dan ook voor hen en voor alle Canadese soldaten een warm applaus. Dank U.

G. Adriaenssens

